

Operanacht in Monnickendam opnieuw goed voor magische avond

Een waterlander van Katja

GERBENVANTHEK@NHD.NL

MONNICKENDAM - Een overslaande stem. Van emotie of gewoon een droge keel? En is dat nou een échte traan op het gezicht van Katja Schuurman? Of een verdwaalde regendruppel? De presentatrice van de derde Operanacht in Monnickendam komt in elk geval woorden tekort voor het muzikale spektakel in open lucht. „Kippenvol.”

Het eerste deel van de Operanacht zit er net op als Katja Schuurman haar 'emo-moment' beleeft. Het publiek in de oude haven van Monnickendam heeft zojuist een uur lang genoten van *La Traviata* (Verdi), *La Bohème* (Puccini) en de *Cavalleria Rusticana* (Mascagni). Het toch al hese stemgeluid van Schuurman slaat over. „Zo mooi dit.” Op de kade wordt de discussie geopend. Is de ontroering bij de in Uitdam wonende actrice echt? En was dat nou wel of geen traan op het gelaat van de in een felrode jurk stralende actrice? „Hartstikke echt”, meent de meerderheid. „En logisch toch, het is toch ook erg mooi allemaal!”

Magie

Feit is zonder meer dat de toeschouwers zich voor het derde opeenvolgende jaar graag wettelen in de magie van de Operanacht. De ambiance van met een 'goed glas' in de hand opera luisteren in de open lucht is onovertroffen. Zeker als de omlijsting bestaat uit het oude havengezicht van Monnickendam en de stad de duisternis langzaam als een warme deken over zich heen trekt.

Ondertussen streelt de muziek het oor van de overwegend niet-kenners. Het Monnickendams Opera Koor heeft dit jaar letterlijk versterking gekregen van de collega's uit Volendam. Alleen maar mogelijk doordat de Operanacht een week naar voren is gehaald op de evenementenkalender, om een nieuwe 'botsing' met de Volendammer kermis te voorkomen. En met sopranen Wiebke Goëties (uit Monnickendam), Esther Johanna van Zijl en Rosalinde van Nierop, tenor Marten Smeding en bariton Sef Thissen is de kwaliteit van de solisten gegarandeerd. Dirigent Peter Schlamilch bewaakt de rode draad.

„Het is niet echt mijn muziek, maar ik ben blij dat ik

Dirigent Peter Schlamilch kust de hand van 'echte Waterlander' Katja Schuurman.

FOTO ELLA TILGENKAMP

gekomen ben”, zegt Purmerender Rolf Sijtema. En hij is lang niet de enige 'buitenpoorter'. Vriendinnen Jevgenica en Victoria komen zelfs uit Oekraïne.

„Maar we wonen hier al jaren, dus echt van buiten zijn we niet”, vertelt Victoria met een stralende glimlach. Een lach die in Monnickendam óók een

keurmerk van een leuke avond is. En dé traan dan? Gaf Schuurman tijdens haar openingswoord niet al zelf het antwoord? „Ik heb overal ge-

woond, maar me nog nergens zo thuis gevoeld als hier in Uitdam. Ook niet in Amsterdam. Ik ben een Waterlander! Een echte.”